

Europaudvalget

EU-konsulenten

Omtryk

Til: Udvalgets medlemmer og stedfortrædere

Dato: 12. december 2008

Møde i det Europæiske Råd den 11.-12. december 2008

Under det afsluttende topmøde under det franske formandskab den 11.-12. december havde EU's stats- og regeringschefer en række vigtige beslutninger at tage med afgørende betydning for EU's fremtid. Stats- og regeringscheferne skulle nemlig blive enige om klima- og energipakken, en handlingsplan for Irlands ratifikation af Lissabontraktaten samt samarbejdet omkring den økonomiske og finansielle krise. I forhold til spørgsmålenes kompleksitet, blev der opnået en hurtig afklaring på alle tre områder. Særligt vedtagelsen af klima- og energipakken blev af flere stats- og regeringschefer omtalt som en historisk milepæl.

Enighed om klima- og energipakken

Efter hårde forhandlinger forud for topmødet blev stats- og regeringscheferne enige om de sidste udestående spørgsmål i klima- og energipakken. Dermed blev både de overordnede målsætninger og tidsplanen for pakkens behandling fastholdt. Vedtagelsen anses som et vigtigt signal som EU udsender i forhold til de globale klimaforhandlinger der skal afsluttes i København i december 2009.

Der var således tilslutning til at fastholde pakkens overordnede målsætninger, herunder en fælles nedbringelse af CO₂-udslippet med 20 pct. i 2020, at 20 pct. af al energi kommer fra vedvarende energi i 2020 samt at energieffektiviteten skal øges med 20 pct. i 2020. Forhandlingerne resulterede dog i en lang række ændringer på det mere detaljerede plan. Således afviger fremgangsmåden hvorpå de såkaldte 20-20-20 målsætningerne vil blive opnået særdeles fra det, der oprindeligt blev fremsat i Kommissionens forslag. I den forbindelse blev der ændret på omfordeling af midler, tidsfrister for visse lande og sektors bidrag samt justeringer af instrumenterne, der skal understøtte EU's klima- og energipolitiske ambitioner for 2020.

Indrømmelser til kulraftafhængige lande

Særligt spørgsmålet om pakkens konsekvenser for de lande, herunder Polen, Bulgarien og en række andre lande, hvor energiforsyningen næsten udelukkende er baseret på kulraft var på forhandlingsbordet. Disse landes bekymringer for at skulle få en omkostningsfuld el-forsyning blev imødekommet af et kompromisforslag fra det franske formandskab. Det blev således vedtaget, at de pågældende landes el-sektorer først ved indgang af 2020 vil blive forpligtet til at købe kvoter, i stedet for 2013, som Kommissionens oprindelige forslag fastsætter.

De tunge industriers forpligtelser

En stor del af forhandlingerne koncentrerede sig om de tunge industriers bidrag. På baggrund af argumentet om, at disse industrier vil flytte uden for EU som følge af eventuelle omkostningsmæssige konsekvenser som pakken måtte have, blev der vedtaget en anden omregningsmodel for kategoriseringen af sektorer der bliver opfattet som værende "risiko-sektorer" i forhold til kravene om carbon leakage. Omregningsmodellen skal imødekomme eventuelle svækkelser af konkurrenceevnen som sektorerne frygter. Således opstiller man en række krav for, hvornår en sektor betragtes som omfattet af risikoen for carbon leakage. Disse sektorer skal have ekstra omkostninger som følge af direktivet, der overstiger fem procent af dets såkaldte Gross Value Added og samtidig skal sektorerne have en samlet værdi af eksport og import delt med dets omsætning og import, der overstiger 10 procent. Disse sektorer vil således komme i betragtning til en 100 procents tildeling af gratiskvoter.

Sektorerne som ikke er omfattet af risikoen for carbon leakage, skal købe 20 procent af CO₂-udledningerne gennem auktionering i 2012, 70 procent i 2020 og endelig 100 procent i 2027.

Øget bidrag til solidaritets-mekanismen

Det Europæiske Råd besluttede endvidere at øge andelen af provenuet fra auktionering til solidaritets-mekanismen til 12 procent. EU Kommissionens oprindelige forslag havde fastsat, at 10 procent af provenuet skulle gå til solidaritets-mekanismen. Mekanismen har til formål at omfordele en del af provenuet til energi- og klimatiltag i mindre velhavende lande.

Flere midler til udvikling af nye teknologier vedrørende CCS

Forhandlingerne resulterede endvidere i, at flere midler vil blive afsat til projekter der skal fremme udvikling af nye teknologier under CCS. Dermed har EU's stats- og regeringschefer givet tilslutning til, at 300 mio. ton

emissionstilladelser skal være tilgængelig i forbindelse med projekter om udvikling af nye teknologier under CCS.

Pakken skal stadig godkendes af Europa-Parlamentet som har planlagt at holde sin afstemning den 17. december 2008.

Lissabontraktatens ratifikationsproces ventes afsluttet i oktober 2009

Som led i Lissabontraktatens ratifikationsproces vedtog stats- og regeringscheferne en handlingsplan, der både omfatter en tidsplan for den videre ratifikationsproces samt en række garantier som skal imødekomme irernes bekymringer ved en ny folkeafstemning. EU-landene er således klar til at sikre irerne en række garantier på betingelse af, at irerne ratificere traktaten før 1. november 2009.

Garantier

Siden afstemningen, den 12. juni 2008, har et særligt nedsat underudvalg i det irske parlament udarbejdet en [rapport](#) som omfatter de væsentligste grunde til, hvorfor den irske befolkning afviste Lissabontraktaten. Rapporten konkluderer, at blandt andet spørgsmålene om Europa-Kommissionens sammensætning, skat, neutralitet og en række etiske spørgsmål, herunder abort, har været af afgørende betydning for det irske nej.

På denne baggrund blev stats- og regeringscheferne enige om at imødekomme den irske befolkning med følgende to tiltag:

- Hver enkel medlemsstat beholder en kommissær. Ifølge Lissabontraktaten vil antallet af Kommissærer udgøre 2/3 del af antallet af medlemsstater fra 2014. Det blev besluttet, at Det Europæiske Råd skal vedtage en beslutning som sikrer, at alle EU-medlemslande vil have en kommissær.
- Garantierne, der skal imødekomme irerne på blandt andet neutralitetsspørgsmålet og etiske spørgsmål, vil blive udarbejdet i løbet af 2009 og indgå som en protokol i en tiltrædelsestraktat i forbindelse med Kroatiens forventede optagelse i EU.

Tidsplanen

Garantierne skal gøre det muligt for Irland at ratificere Lissabontraktaten inden den 1. november 2009. Hvis irerne godkender traktaten vil den nye traktat således kunne træde i kraft tidligst ved udgangen af 2009¹. Dette indebærer, at traktaten skal træde i kraft efter valget til Europa-Parlamentet,

¹ Lissabontraktaten kan kun træde i kraft, hvis alle medlemslande har godkendt traktaten. Udover Irland mangler Tjekkiet at ratificere den nye traktat.

som finder sted i juni 2009. Der blev derfor opnået enighed om at etablere en overgangsordning for antallet af medlemmer af Europa-Parlamentet. Overgangsordninger indebærer, at antallet af parlamentsmedlemmer vil stige fra 736 til 754 medlemmer i løbet af den næste valgperiode 2009-2014. I løbet af 2010 vil man justere antallet af parlamentsmedlemmer. Ifølge Lissabontraktaten skal Parlamentet bestå af 751 medlemmer.

Af hensyn til den nye Kommissions tiltræden per 1. november 2009 er det målsætningen, at Lissabontraktaten træder i kraft inden da.

Den økonomiske og finansielle krise

Som sidste hovedpunkt på dagsordenen blåstemplede stats- og regeringscheferne Kommissionens økonomiske genopretningsplan², som blev fremsat den 26. november 2008. Dermed blev vigtigheden af at sikre en europæisk koordineret tilgang som svar på den økonomiske og finansielle krise understreget samtidig med, at de nationale medlemsstaters forskellighed blev respekteret.

På kort sigt indebærer planen, at ca. 200 mia. euro (ca. 1500 mia. kroner) svarende til omkring 1,5 procent af EU's samlede bruttonationalprodukt vil blive brugt på at rette op på økonomien. Heraf skal 170 mia. euro iværksættes nationalt og 30 mia. euro skal udgøre EU-støtte. Stats- og regeringscheferne bekræftede dog, at reglerne på det indre marked samt stabilitets- og vækstpagten skal respekteres.

På europæisk plan vil spørgsmål om den økonomiske og finansielle krise fortsætte i ØKOFIN-regi, hvor blandt andet spørgsmålet om nedsættelse af momsen forventes behandlet i den kommende periode. På globalt plan vil G20-landene mødes igen den 2. april 2009 i London.

Med venlig hilsen,

Pytrik Dieuwke Oosterhof (3632)

² KOM(2008)800